Lieta Nr. A 42479206
A 0575-08/21

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 30.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Petrovska,

piedaloties pieteicējai *P.B.*,
atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Tieslietu ministrijas pilnvarotajai pārstāvei Zitai Studentei,

atklātā tiesas sēdē 2008. gada 12.jūnijā Rīgā, Antonijas ielā 6, izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *P.B.* pieteikuma par Tieslietu ministrijas 2006.gada 19.jūnija lēmuma Nr. 1-12/61 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 24.jūlijā saņemts *P.B.* (turpmāk – pieteicēja) pieteikums par Tieslietu ministrijas (turpmāk – atbildētājs) 2006.gada 19.jūnija lēmuma Nr. 1-12/61 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2006.gada 28.augusta lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] No lietas materiāliem secināms, ka:

[2.1] 2005.gada 28. decembrī tika rīkota sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „Tukuma rūpkombināts" piederošā nekustamā īpašuma Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, izsole. Minētajam nekustamajam īpašumam reģistrēta pirmā hipotēka *J.M.* un otrā hipotēka akciju sabiedrībai „Parex banka".

Izpildu dokuments par parāda piedziņu par labu pirmajam hipotekārajam kreditoram nav reģistrēts pieteicējas lietvedībā, un saskaņā ar Civilprocesa likuma 606.panta ceturto daļu *J.M.* nosūtīts paziņojums par sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Tukuma rūpkombināts" piederošā nekustamā īpašuma izsoli un novērtējumu.

[2.2] Pamatojoties uz *J.M.* 2005.gada 28.decembra sūdzību, Zemgales apgabaltiesas 2006.gada 31.janvāra lēmumu Nr.C-06077405-7 364/06-7 (turpmāk arī – tiesas lēmums), pieteicējas sniegto paskaidrojumu un izpildu lietu dokumentu kopijām, 2006.gada 15.maijā ar tieslietu ministra rīkojumu Nr.1-1/166 pret pieteicēju tika ierosināta disciplinārlieta par zvērinātu tiesu izpildītāju darbību regulējošu normatīvo aktu neievērošanu.

[2.3] Ar atbildētāja Lēmumu nolemts izteikt pieteicējai piezīmi par Civilprocesa likuma 600.panta ceturtās daļas, 607.[1]panta un Tiesu izpildītāju likuma 45.panta otrās daļas prasību neievērošanu.

[3] Uzskatot atbildētāja Lēmumu par nepamatotu, pieteicēja iesniedza sūdzību Administratīvā rajona tiesā. Pieteicēja nepiekrīt Lēmumam sekojošu motīvu dēļ.

[3.1] Jau pirms disciplinārlietas ierosināšanas Zemgales apgabaltiesa pieņēma lēmumu Nr.C-06077405-7 364/06-7 saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 617.panta pirmās daļas 4.punktu, ar kuru atzina izsoli par spēkā neesošu, jo nebija ievērots Latvijas Civilprocesa likuma 607[1].pants.

Ievērojot šā likuma 617.panta ceturto daļu, ja nekustamā īpašuma izsole atzīta par spēkā neesošu, rīkojama atkārtota izsole pēc tās izsoles noteikumiem, kura atzīta par spēkā neesošu.

Pamatojoties uz tiesas lēmumu, pieteicēja rīkoja atkārtotu pirmo izsoli, kura jau bija izsludināta uz 2006.gada 7.augustu, jo, ievērojot tiesas norādīto un kā to paredz Latvijas Civilprocesa likums, ja izsole atzīta par spēkā neesošu, rīkojama atkārtota izsole. Tāpēc nav pamata disciplinārlietas ierosināšanai, jo šāda veida sūdzība jau tika izskatīta Zemgales apgabaltiesā.

[3.2] Pārdodamajam nekustamajam īpašumam Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, tika veikts licencēta eksperta novērtējums, kā rezultātā par izsoles sākumcenu tika noteikta šā novērtējuma vērtība, ievērojot Latvijas Civilprocesa likuma 607[1].pantu, un šādi interpretējot šo likuma pantu, ka izsole sākas no augstākās novērtējuma summas. Šāda veida atziņas ir pierādītas arī tiesu praksē. Līdz ar to saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 45.panta otro daļu zvērināts tiesu izpildītājs, pildot amata darbības, piemēro Civilprocesa likumu un citus normatīvos aktus, kā arī ievēro Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes apstiprināto metodiku un tiesu prakses atziņas.

[3.3] Pieteicēja norāda, ka tiek nepamatoti sodīta par vienu pārkāpumu vairākas reizes.

[4] Administratīvajā rajona tiesā 2006.gada 15.septembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi. Atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu Lēmumā un tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[4.1] Civilprocesa likuma 632.panta pirmā daļa noteic, ka tiesu izpildītāja darbības sprieduma izpildīšanā vai viņa atteikumu izpildīt šādas darbības piedzinējs vai parādnieks var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc tiesu izpildītāja amata vietas 10 dienu laikā no pārsūdzamās darbības izdarīšanas dienas vai dienas, kad sūdzētājam, kuram nav paziņots par izdarāmās darbības laiku un vietu, kļuvis par to zināms.

[4.2] Saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 57.pantu, ja persona iesniegusi sūdzību tiesā Civilprocesa likuma 632.panta kārtībā, jautājums par zvērināta tiesu izpildītāja saukšanu pie disciplināratbildības izskatāms pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies tiesas nolēmums par attiecīgās zvērināta tiesu izpildītāja darbības atzīšanu par prettiesisku.

No tiesas lēmuma izriet, ka *J.M.*, sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Tukuma rūpkombināts" hipotekārā kreditore, kurai uz izsolīto nekustamo īpašumu pieder pirmtiesība, sūdzību par pieteicējas rīcību, rīkojot nekustamā īpašuma izsoli,

netika iesniegusi Civilprocesa likuma 632. panta kārtībā, bet gan saskaņā ar Civilprocesa likuma 617.panta otro daļu.

Līdz ar to Tiesu izpildītāju likuma 57.panta nosacījumi uz pieteicējas saukšanu pie disciplināratbildības neattiecas.

[4.3] Tiesu izpildītāju likuma 59.panta otrā daļa noteic, ka zvērināta tiesu izpildītāja procesuālo lēmumu vai darbības atcelšana pati par sevi nevar būt par pamatu zvērināta tiesu izpildītāja disciplinārajai atbildībai, ja vien šis tiesu izpildītājs nav pieļāvis tīšu likuma pārkāpumu vai rupju neuzmanību.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 617.panta pirmās daļas 4.punktu, tiesa pieteicējas rīkoto izsoli atzina par spēkā neesošu (izsoli atzīst par spēkā neesošu, ja pirmajā izsolē nekustamais īpašums pārdots zem to prasījumu summas, kuriem pēc piedzinēju prasījumu apmierināšanas secības ir priekšrocība salīdzinājumā ar visām uz nekustamo īpašumu vērstajām piedziņām). Tostarp tiesa arī atzina, ka pieteicējas arguments par to, ka *J.M.* netika iesniegusi izpildei tiesas nolēmumu, nav pamatots ar Civilprocesa likuma normu. Tiesas lēmumu pieteicēja nepārsūdzēja.

Civilprocesa likuma komentāros norādīts, ka izsoles atzīšana par spēkā neesošu pieļaujama tikai tad, ja konstatēti tādi likuma pārkāpumi, kuri atzīstami par svarīgiem konkrētajā lieta (*skat. Civilprocesa likuma komentāri. Trešais papildinātais izdevums. Sagatavojis autoru kolektīvs prof. K. Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. Rīga: Tiesu nama aģentūra. 2006, 880. lpp.*).

Zemgales apgabaltiesa atzina, ka pieteicēja nekustamā īpašuma pirmās izsoles sākumcenu nav noteikusi saskaņā ar Civilprocesa likuma 607.[1]panta tiesību normu un tādējādi nekustamo īpašumu pārdevusi zem prioritāro prasījumu summas. Tādējādi secināms, ka pieteicēja, rīkojot izsoli, pieļāvusi svarīgus likuma pārkāpumus, jo pretējā gadījumā tiesa izsoli nebūtu atzinusi par spēkā neesošu.

[4.4] Pieteicēja norāda, ka Civilprocesa likuma 607.[1]panta tiesību normu interpretējusi un izsoles sākumcenu noteikusi atbilstoši novērtētajai augstākajai nekustamā īpašuma vērtībai, vadoties no tiesu prakses.

No lietas apstākļiem neizriet, ka tiesa pieteicējas piemēroto tiesību normas interpretāciju būtu atzinusi par pareizu un atbilstošu pastāvošajai tiesu praksei līdzīgos gadījumos. Gluži pretēji, pieteicējas rīkotā nekustamā īpašuma izsole tika atzīta par spēkā neesošu, jo neatbilda Civilprocesa likuma normām.

Turklāt pieteicēja 2006.gada 20.februāra paskaidrojumos Nr.490 atbildētājam norādīja: „Saskaņā ar Latvijas Civilprocesa likuma 607.[1]pantu nekustamā īpašuma izsoles sākumcenu noteicu, ņemot vērā novērtējuma summu, un izsole sākās no augstākās novērtējuma summas, jo bija veikts novērtējums, šajā gadījumā šādi interpretējot šo likuma pantu".

Tādējādi minētais liecina, ka pieteicēja tiesību normu interpretējusi nevis atbilstoši tiesu prakses atziņām, kā to apgalvo, bet gan tikai šajā nekustamā īpašuma izsoles lietā. Līdz ar to pieteicējas arguments nav pamatots, kā arī liecina par tīšu likuma pārkāpumu.

[4.5] Saskaņā ar Tiesu izpildītāju likumu tieslietu ministra disciplinārajai uzraudzībai sakarā ar personu sūdzībām un Civilprocesa likumā noteiktajai sūdzību izskatīšanai tiesā par zvērinātu tiesu izpildītāju amata darbībām ir atšķirīgi mērķi un uzdevumi. Tāpēc apstāklis, ka pieteicējas rīkoto izsoli tiesa

sakarā ar *J.M.* sūdzību atzina par spēkā neesošu, pats par sevi nevar būt par pamatu, lai pret pieteicēju neierosinātu disciplinārlietu un viņu nesauktu pie disciplināratbildības, ja tiek konstatēti tīši likuma pārkāpumi vai rupja neuzmanība.

[4.6] Ņemot vērā to, ka tiesa pieteicējas rīkoto izsoli atzina par spēkā neesošu un ir izsludināta atkārtota nekustamā īpašuma izsole, pieteicējas darbību rezultātā nozīmīgas sekas nav iestājušās. Līdz ar to ir samērīgi pieteicējai piemērot mazāko no likumā noteiktajiem disciplinārsodiem - piezīmi.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos tiesai norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties pieteicējas un atbildētāja pilnvarotās pārstāves paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus un izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopsakarā, atzīst, ka pieteikums ir apmierināms turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[7] Administratīvā procesa likuma 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] No lietas materiāliem tiesa konstatē šādus faktiskos apstākļus.

[8.1] 2005.gada 28.decembrī pieteicēja rīkoja sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Tukuma rūpkombināts" piederošā nekustamā īpašuma Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, izsoli (lietas 46.lapa).

[8.2] Minētajam nekustamajam īpašumam reģistrēta pirmā hipotēka par summu 59 310 lati *J.M.* (lietas 46.lapa).

[8.3] 2005.gada 29.novembrī pieteicēja informēja *J.M.* par izsoles vietu, laiku un nekustamā īpašuma novērtējumu – 21 000 lati (lietas 45.lapa).

[8.4] Izsolē nekustamo īpašumu Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, nopirka *N.J.* (lietas 55– 58.lapa).

[8.5] 2005.gada 28.decembrī Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomē saņemta *J.M.* sūdzība par pieteicējas darbībām, veicot amata pienākumus, proti, ka pieteicēja, nosakot nekustamā īpašuma izsoles sākumcenu, nav ievērojusi Civilprocesa likuma 607.^{1} panta otrās daļas 3.punktu, kas paredz sākumcenas aprēķinā ņemt vērā katra hipotekārā kreditora prasījuma summu atbilstoši tā pirmtiesībai, un pieteicēja nav arī ievērojusi Civilprocesa likuma 600.panta ceturtās daļas noteikumus, kas noteic, ka tiesu izpildītājam jāpieprasa ziņas hipotekārajiem kreditoriem par atlikušā hipotekārā parāda apmēru (lietas 31.lapa).

[8.6] 2005.gada 29.decembrī Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome lūdza pieteicēju sniegt rakstveida paskaidrojumus par sūdzībā minētajiem apstākļiem (lietas 34.lapa).

[8.7] *J.M.* 2005.gada 29.decembrī iesniedza sūdzību arī Zemgales apgabaltiesā, kurā, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 617.panta pirmās daļas 3., 4., 5.punktiem un otro daļu, lūdza atzīt izsoli par spēkā neesošu, jo nosakot izsoles sākumcenu, pieteicēja nav ievērojusi Civilprocesa likuma 607.[1] panta otrās daļas 3.punktu, neņemot vērā hipotekārā kreditora prasījuma summu, kas netika pieprasīta.

Līdz ar to īpašums Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, ir pārdots par cenu, kas zemāka par viņas prasījuma summu (lietas 40.lapa).

[8.8] 2006.gada 18.janvārī Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome *J.M.* sūdzību izskatīšanai un atbildes sniegšanai pārsūtīja atbildētājam (lietas 30.lapa).

[8.8] 2006.gada 14.februārī atbildētājs lūdza pieteicēju sniegt rakstveida informāciju par sūdzībā norādītās izpildu lietas gaitu un rezultātiem (lietas 37.lapa).

[8.9] Pieteicēja 2006.gada 20.februārī sniedza atbildētājam informāciju par savu rīcību izsoles rīkošanā (atbildētājs saņēmis 22.februārī) (lietas 38. – 39.lapa).

[8.10] 2006.gada 31.janvārī Zemgales apgabaltiesa pieņēma lēmumu lietā Nr.C-06077405-7 364/06-7, ar kuru atzina īpašuma Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, pirmo izsoli 2005.gada 28.decembrī (akts Nr.380) par spēkā neesošu, un noteica, ka rīkojama atkārtota izsole pēc tās izsoles noteikumiem, kura atzīta par spēkā neesošu (lietas 40. –43.lapa).

[8.11] 2006.gada 15.maijā ar tieslietu ministra rīkojumu Nr.1-1/166 tika ierosināta disciplinārlieta pret pieteicēju (lietas 20.-22.lapa).

[8.12] 2006.gada 7.jūnijā notika Disciplinārlietu komisijas sēde (lietas 26. –29.lapa).

[8.13] 2006.gada 19.jūnijā tika pieņemts Lēmums par disciplinārsoda piemērošanu, ar kuru pieteicējai tika izteikta piezīme (lietas 5–7.lapa).

[9] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, vai pieteicēja, pildot savus amata pienākumus, ir pārkāpusi Civilprocesa likuma un Tiesu izpildītāju likuma normas, vai nē. Pieteicēja pieļauto pārkāpumu nenoliedz.

Arī tiesas sēdē pati pieteicēja atzina, ka ir pārkāpusi Civilprocesa likuma normas, nepareizi nosakot izsoles sākumcenu un nekustamo īpašumu pārdodot zem prioritāro prasījumu summas.

Lietā ir strīds par to, vai atbildētājs bija tiesīgs ierosināt disciplinārlietu un pieteicēju sodīt, ja sūdzību par pieteicējas darbībām jau bija izskatījusi Zemgales apgabaltiesa un pieņēmusi lēmumu, ar kuru atzina izsoli par spēkā neesošu.

Tādējādi, lietā ir strīds par to, vai Lēmums ir tiesisks un pamatots.

[10] Kārtība, kādā pie disciplinārās atbildības ir saucami zvērināti tiesu izpildītāji, ir noteikta Tiesu izpildītāju likuma trešajā nodaļā.

Saskaņā ar Tiesu izpildītāju likuma 53.panta pirmo daļu tieslietu ministrs var ierosināt disciplinārlietu pret zvērinātu tiesu izpildītāju pēc tiesneša vai prokurora priekšlikuma, kā arī pēc personas sūdzības vai pēc paša iniciatīvas par zvērinātu tiesu izpildītāju darbību regulējošu normatīvo aktu neievērošanu.

Šī likuma 59.panta pirmā daļa nosaka, ka tieslietu ministra vai Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes ierosinātās disciplinārlietas materiālus tieslietu

ministrs nodod izskatīšanai disciplinārlietu komisijai. Savukārt saskaņā ar 65.pantu disciplinārlietu komisija var pieņemt kādu no šādiem lēmumiem:

1) uzlikt zvērinātam tiesu izpildītājam vienu no šā likuma 66.panta pirmajā daļā paredzētajiem disciplinārsodiem;

2) rosināt tieslietu ministram, ka zvērināts tiesu izpildītājs atceļams no amata;

3) izbeigt disciplinārlietu.

No minētajām tiesību normām secināms, ka atbildētājam bija tiesības arī pēc paša iniciatīvas ierosināt disciplinārlietu pret pieteicēju un nodot to izskatīšanas Disciplinārlietu komisijai, pieteicējas saukšanai pie disciplināratbildības.

[11] Tā kā īpašums Lielā Dzelzceļa ielā 2a, Tukumā, izsolē tika pārdots par zemāku cenu, nekā *J.M.* prasījuma summa, tad viņa, iesniedzot sūdzību par pieteicējas darbībām izsoles rīkošanā Zemgales apgabaltiesā, izmantoja savu Civilprocesa likuma 1.panta pirmajā daļā noteikto tiesību, ka katrai fiziskajai un juridiskajai personai ir tiesības uz savu aizskarto vai apstrīdēto civilo tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu aizsardzību tiesā.

Tikai ar tiesas lēmumu atzīstot izsoli par spēkā nesošu un nosakot atkārtotas izsoles rīkošanu, *J.M.* varēja cerēt uz jaunas izsoles rīkošanu ar augstāku sākumcenu un tā aizsargāt savas intereses.

Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomē iesniegtās *J.M.* sūdzības mērķis, ir panākt pieteicējas izsoles rīkošanā veikto darbību izvērtēšanu attiecībā pret tiesu izpildītāju darbību reglamentējošām tiesību normām, kā rezultātā attiecībā pret pieteicēju var tikt pieņemts kāds no [10] punktā minētajiem lēmumiem.

Tā kā *J.M.* tiesā lūdza atzīt izsoli par nenotikušu saskaņā ar Civilprocesa likuma 617.panta pirmās daļas 3., 4., 5.punktiem un otro daļu, tad tiesu izpildītāja darbības pārsūdzēšana rajona (pilsētas) tiesā nekādi neierobežo tieslietu ministru ierosināt disciplinārlietu pret zvērinātu tiesu izpildītāju pēc kādas personas sūdzības.

Tikai gadījumā, ja persona iesniegusi sūdzību tiesā Civilprocesa likuma 632.panta kārtībā, jautājums par zvērināta tiesu izpildītāja saukšanu pie disciplināratbildības izskatāms pēc tam, kad likumīgā spēkā stājies tiesas nolēmums par attiecīgas zvērināta tiesu izpildītāja darbības atzīšanu par prettiesisku.

Tādējādi, konkrētajā gadījumā, atbildētājam bija tiesības izskatīt jautājumu par pieteicējas saukšanu pie disciplināratbildības pēc Zemgales apgabaltiesas 2006.gada 31.janvāra lēmuma spēkā stāšanās.

[12] Tiesu izpildītāju likuma 56.pantā ir noteikts, ka tieslietu ministrs, viņa pilnvarota persona vai Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome pirms disciplinārlietas ierosināšanas pieprasa no zvērināta tiesu izpildītāja rakstveida paskaidrojumus, kurus zvērinātam tiesu izpildītājam ir pienākums sniegt 15 dienu laikā no paskaidrojumu pieprasījuma saņemšanas dienas. Tieslietu ministrs vai Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padome 15 dienu laikā no zvērināta tiesu izpildītāju rakstveida paskaidrojumu saņemšanas brīža izlemj jautājumu par disciplinārlietas ierosināšanu.

No lietas materiāliem redzams, ka 2006.gada 14.februārī atbildētājs pieprasīja rakstveida paskaidrojumus (lietas 37.lapa) un pieteicēja paskaidrojumus sniedza noteiktajā termiņā – 2006.gada 20.februārī (Tieslietu ministrijā saņemti 2006.gada 22.februārī) (lietas 38. – 39.lapa).

Tātad lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu tieslietu ministram bija jāpieņem līdz 2006.gada 9.martam.

Savukārt tieslietu ministra rīkojums, ar kuru ierosināta disciplinārlieta pret pieteicēju, izdots 2006.gada 15.maijā (lietas 20.-22.lapa).

[13] No Tiesu izpildītāju likuma 56.panta trešās daļas nepārprotami izriet, ka likumdevējs ir noteicis konkrētu termiņu lēmuma pieņemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu, proti, 15 (piecpadsmit) dienas.

Kā redzams no Tiesu izpildītāju likuma trešās nodaļas, tad likumdevējs nav paredzējis nekāda veida iespēju pagarināt iestādei šo piecpadsmit dienu termiņu vai izņēmuma gadījumus, kad drīkst atkāpties no šī termiņa ievērošanas.

Tātad atbildētājam 15 dienu laikā no pieteicējas paskaidrojumu saņemšanas bija jāizvērtē lietas apstākļi, ja nepieciešams – jāiegūst papildus nepieciešamā informācija, un, ja ir konstatētas iespējamā pārkāpuma pazīmes, jāpieņem lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu.

Kā to citā lietā ir norādījusi Administratīvā apgabaltiesa, likumdevējs termiņus ir noteicis konkrētu darbību izpildīšanai, lai nodrošinātu tiesisko stabilitāti. Termiņš ir jānoteic tādēļ, lai nodrošinātu otras puses paļāvību, ka lieta tiks izskatīta normatīvajā aktā noteiktajā termiņā un ka pēc šī termiņa notecējuma personai nelabvēlīgas tiesiskās sekas neiestāsies. Sevišķi šāds termiņu ierobežojums ir jāievēro administratīvajās tiesībās, kur attiecībā uz privātpersonu ar administratīvo aktu tiek noteiktas personai tiesiskās sekas kā administratīvi tiesisko attiecību vājākajai pusei (*skat. Administratīvās apgabaltiesas 2006.gada 25.maija spriedums lieta Nr. A42259504, Nr. AA 879 – 06/8*).

Tādējādi, tiesas ieskatā, izlemjot jautājumu par disciplinārlietas ierosināšanu vai neierosināšanu, jāņem vērā, ka šādas procesuālās darbības ir vērstas uz iespējamo personas sodīšanu.

Līdz ar to personai ir tiesības paļauties uz tiesību normās noteikto termiņu, kuros var ierosināt disciplinārlietu, ievērošanu no iestādes puses. Šo termiņu neievērošana ierobežo personas tiesības.

Arī konkrētajā gadījumā, pieteicējai, saņemot pieprasījumu sniegt rakstveida paskaidrojumus saistībā ar privātpersonas sūdzību par viņa profesionālajām darbībām, ir tiesības paļauties uz to, ka tieslietu ministrs Tiesu izpildītāju likumā noteiktajā termiņā izvērtēs lietas apstākļus un pieņems attiecīgu lēmumu.

Ņemot vērā, ka no pieteicējas pieprasītos rakstveida paskaidrojumus atbildētājs saņēma savlaicīgi, proti, 2006.gada 22.februārī, tad lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu atbildētājam bija jāpieņem līdz 2006.gada 9.martam ieskaitot.

No lietas materiāliem tiesa nekonstatē šķēršļus, kas liedza atbildētājam likumā noteiktajā termiņā pieņemt lēmumu par disciplinārlietas ierosināšanu. Arī tiesas sēdē atbildētāja pilnvarotā pārstāve uz šādiem šķēršļiem nenorādīja.

[14] Tiesu izpildītāju likumā nav paredzēta iespēja pagarināt vai atjaunot 15 dienu termiņu disciplinārlietas ierosināšanai. Tādējādi pēc šāda lēmuma pieņemšanai maksimāli noteiktā termiņa, proti, 15 dienu, izbeigšanās pieņemtais lēmums nevar tikt atzīts par tiesisku.

Termiņa nokavēšana konkrētajā gadījumā ir šķērslis lēmuma pieņemšanai par disciplinārlietas ierosināšanu, jo lēmums par disciplinārlietas ierosināšanu ir pieteicējas interesēm nelabvēlīgs, un saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 49.panta ceturtajā daļā (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2006.gada 1.decembrim) noteikto, ja šis likums vai cits normatīvais akts nosaka termiņu, kurā iestādei administratīvā procesa gaitā jāizpilda procesuālā darbība, kas iesniedzējam vai iespējamam administratīvā akta adresātam ir nelabvēlīga, pēc termiņa izbeigšanās šo procesuālo darbību vairs nevar izpildīt. Tādējādi atbildētājs 2006.gada 15.maijā vairs nebija tiesīgs ierosināt disciplinārlietu pret pieteicēju.

Ievērojot minēto, tiesa konstatē, ka izskatāmajā lietā atbildētājs nav ievērojis normatīvajā aktā noteikto termiņu disciplinārlietas ierosināšanai, kas ir atzīstams par būtisku pārkāpumu un vienlaicīgi rada arī uz šī prettiesiskā lēmuma pamata pieņemta administratīvā akta, proti, Lēmuma, prettiesiskumu, un tādējādi arī Lēmums ir atzīstams par prettiesisku un atceļamu.

[15] Savā pieteikumā pieteicēja gan norādījusi citus argumentus Lēmuma atcelšanai, proti, ka atbildētājs nebija tiesīgs ierosināt disciplinārlietu un pieteicēju sodīt, jo *J.M.* sūdzību par pieteicējas darbībām jau bija izskatījusi Zemgales apgabaltiesa un pieņēmusi lēmumu, ar kuru atzina izsoli par spēkā neesošu.

Minētais pieteicējas arguments ir noraidāms kā nepamatots iepriekš [10] – [11] minēto apsvērumu dēļ.

Tomēr pārbaudot Lēmuma tiesiskumu un pamatotību, tiesa ir konstatējusi būtisku tiesību normu pārkāpumu pie disciplinārlietas ierosināšanas, kas ir novedis pie prettiesiska Lēmuma pieņemšanas, tādējādi Lēmums ir atceļams.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas pieteikums par Lēmuma atcelšanu ir apmierināms un Lēmums ir atceļams, neskatoties uz to, ka pieteicēja savā pieteikumā norādījusi citus Lēmuma atcelšanas argumentus.

[16] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļā apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Tiesa konstatē, ka pieteicēja 2006.gada 22.augustā ir samaksājusi valsts nodevu par pieteikuma iesniegšanu tiesā 10 latu apmērā.

Ņemot vērā, ka tiesa ir apmierinājusi pieteicējas pieteikumu, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu ir pamats piespriest no atbildētāja par labu pieteicējai viņas samaksāto valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246. – 251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 254.panta pirmo un trešo daļu un 289. – 291. pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

P.B. pieteikumu par Tieslietu ministrijas 2006.gada 19.jūnija lēmuma Nr. 1-12/61 atcelšanu apmierināt.

Atcelt Tieslietu ministrijas 2006.gada 19.jūnija lēmumu Nr. 1-12/61 ar tā pieņemšanas dienu.

Piedzīt no atbildētāja, Tieslietu ministrijas personā, par labu pieteicējai – *P.B.*, viņas samaksāto valsts nodevu 10 latu apmērā.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts un parakstīts 2008.gada 30.jūnijā.

Tiesnese /paraksts/ I.Petrovska

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Petrovska

Rīgā, 2008.gada 30.jūnijā.